

[Tinning]

deponeringsproblem. Så ved forbrænding kan man måske nok holde saltsyren væk fra røgen, men så får man et nyt affaldsproblem og et nyt deponeringsproblem. Derfor siger vi, at PVC simpelt hen skal bruges så lidt som overhovedet muligt, helst overhovedet ikke.

Det andet, der peges på, er, at PVC ikke kan genanvendes. Miljøministeren har allerede gjort opmærksom på, at det faktisk ikke er rigtigt, og da slet ikke for emballageområdet. Det kan vi så bare beklage at formanden for PVC-komiteen og en professor på DTH – og hvad han i øvrigt er – ikke var klar over. Men sådan kan det jo gå.

Så kritiseres vi for, at vi i bemærkningerne skrev, at Danmark har sagt nej til en produktion af PVC. Det er også en tænkefejl. Det var Miljøstyrelsen, der sagde nej, og Miljøankenævnet sagde så senere ja. Vi har så op-højet Miljøstyrelsen til at være Danmark, og det er selvfølgelig lidt vel vidtgående.

Derudover synes jeg ikke, der er meget andet at sige, end at forslaget punkt 1 ser det ud til at vi kan gennemføre uden videre, men punkt 2 skal der måske kigges lidt nærmere på. Vi mener selvfølgelig også, det er fint at kigge på det undersøgelsesresultat, som ministeren kunne fortælle om, og hvoraf det fremgår, at emballagen stort set kan substitueres uden afgørende konsekvenser for egenskaber og pris. Når vi har lavet det her forslag til kun at omhandle engangsemballage, er det selvfølgelig ikke, fordi vi synes, det kun er dér, man skal begrænse brugen af PVC. Overalt, hvor rapporten giver mulighed for at stoppe eller begrænse brugen af PVC, er vi selvfølgelig med, og den skal bruges til at undersøge, om vi kan gå endnu videre, end vi har lagt op til i vores forslag.

Derudover er jeg enig med ministeren i, at det vigtigste er substitutionen, altså at bruge noget miljømæssigt mere forsvarligt end PVC. Hvis det på få områder skulle vise sig plat umuligt, så må der ske genanvendelse, og først hvis det heller ikke kan lade sig gøre, så må vi gå til forbrændingen og så forsøge at tilrettelægge den sådan, at den forløber uden miljømæssige problemer.

Omkring genanvendelse synes jeg det er meget interessant, hvad fru Dorte Bennedsen kunne fortælle om den nye rapport, der er kommet om nogle nordiske projekter inden for området. Jeg kender heller ikke selv den

rapport, så jeg synes, at vi bare skal være enige om, at vi kigger på den i udvalget, som det hedder.

Det er vist egentlig, hvad jeg skylder at sige til ordførerne, og jeg skal afslutningsvis takke for den ret positive modtagelse og selvfølgelig love, at vi vil gøre, hvad vi kan for, at vi i hvert fald kommer igennem med punkt 1 i forslaget, og at vi i øvrigt ser, om den rapport, som ministeren omtalte vi får oversendt, kan bruges til noget derudover.

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Der er under debatten rettet nogle spørgsmål til mig, som jeg må besvare, også for at svarene kan indgå i det videre arbejde.

Først og fremmest var hr. Skrumsager Skau inde på spørgsmålet om, hvad det egentlig er, der sker ved forbrænding af PVC. Jeg må indrømme, at tallene er meget skræppe. Ved forbrænding af 1 kg PVC dannes der ½ kg saltsyre, og derfor er problemerne jo store. Det bidrager til forurening. Man kan sige, at på landsplan er effekten lille, men andelen af saltsyre ved affaldsforbrænding giver jo forurening til nærmiljøet, det giver korrosion og skader på affaldsforbrændingsanlæg, det skader planter og genstande, specielt biler, og det medvirker til dannelsen af dioxin. Desuden frigiver de anvendte tilsætningsstoffer i PVC ved forbrænding tungmetaller, både cadmium og bly. Og vi ved nu, at saltsyreemissionen fra affaldsforbrænding kan nedbringes ved substitution, ved genanvendelse, forsoring af affald eller røggasrensning.

Så var man inde på, hvor det er, vi har disse stoffer, hvad det er for produkter. Der er det nok godt, vi holder os for øje, at forbruget af PVC-produkter i 1985 – og det er det seneste tal, vi har – udgjorde 78.000 tons. De var fordelt med 14.500 tons på emballager, 2.000 tons på hospitalsartikler, lige ved 50.000 tons på byggeri og anlæg og 11.500 tons til andre ting.

I en undersøgelse af PVC-substitution, som Jydsk Teknologisk Institut har færdiggjort, er det vurderet, at emballagen altovervejende kan substitueres umiddelbart. Jeg vil da nok sige, at det mener jeg er den rigtige løsning. Når hr. Leif Hermann siger, at når jeg taler om de markeds-mæssige muligheder, så har jeg i virkeligheden gjort miljøspørgs-